

sporno da je tužitelj bio radnik tuženičkog prednika nad kojim je otvoren stečaj 28. veljače 2020. Stečajni upravitelj je otkazao ugovor o radu tužitelju 29. veljače 2020. na temelju odredbe članka 191. stavka 2. Stečajnoga zakona ("Narodne novine" broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; u daljnjem tekstu: SZ), te je obavio odjavu radnika kod HZZO i HZMO s danom 29. veljače 2020. Odredba članka 120. stavka 3. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23; u daljnjem tekstu: ZR) propisuje da se otkaz mora dostaviti osobi kojoj se otkazuje ugovor o radu, a odredba članka 121. stavka 1. ZR-a da otkazni rok počinje teći od dana dostave otkaza ugovora o radu. Tuženik nije dokazao da je odluku o otkazu dostavio tužitelju na zakonit način. Tuženik je odluku predao na poštu preporučenom poštom, ali nema potvrdu da je tužitelj primio odluku. Hrvatska pošta je na upit suda odgovorila da zbog protoka vremena nije u mogućnosti dostaviti potvrdu o predaji pošiljke tužitelju. Budući da je sam tužitelj potvrdio da je za odluku o otkazu ugovora o radu saznao krajem lipnja 2020. sud je utvrdio da je otkazni rok od mjesec dana tada i počeo teći do kraja srpnja 2020. U vezi s utvrđenim činjenicama sud je zahijev za isplatu plaće od ožujka do srpnja 2020. u mjesečnom iznosu od 1.592,67 EUR utvrdio osnovanim, te je obvezao tuženika da tužitelju plati ukupan iznos od 7.963,35 EUR s pripadajućim zateznim kamatama. Odluku o zateznim kamatama sud je donio na temelju odredbe članka 29. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZO), a odluku o troškovima postupka na temelju odredbe članka 154. stavak 5. i članka 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) te sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; u daljnjem tekstu: Tarifa).

3. Protiv presude žalbu je pravovremeno podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga određenih odredbom članka 353. stavka 1. ZPP-a. U bitnome je naveo da je tužitelj u tužbi učinio nespornom činjenicu da je o otkazu ugovora o radu obavijestio krajem lipnja 2020., a što je i sud prihvatio kao utvrđenu činjenicu. Prema tuženičkovom shvaćanju, tužitelj je krajem lipnja 2020. primio odluku o otkazu ugovora o radu, ali nije u zakonskom roku od 15 dana podnio prigovor na odluku radi zaštite svojih prava niti je podnio tužbu sudu. Kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje tužitelj je vodio postupak radi ostvarivanja prava iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja u kojima je pravomoćno utvrđeno da mu je radni odnos prestao 29. veljače 2020. Slijedom toga, ne može sud u ovom postupku ponovno utvrđivati kad je prestao radni odnos tužitelju. Nadalje, žalitelj ističe da tužitelj nije dolazio na posao od dana otkaza ugovora o radu niti je u stečajnom postupku sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme jer za njegovim radom nije bilo potrebe budući da je prednik tuženika prestao obavljati djelatnost otvaranjem stečajnoga postupka. S druge strane, tužitelj nije dostavio dokaz da je nakon otkaza ugovora o radu obavljao poslove za tuženika. Predložio je da sud uvaži žalbu uz naknadu troškova sudskih pristojbi.

4. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.